

מַלְת קָסָם / ו' אוסייבה

- 1 על-גבי ספסל בשדרה ישב לו איש זקן אחד. "זו, " אמר לו
2 דניאל והתישב בקצה. זו הזקן, הסתכל בפניו הזועפות של
3 דניאל ואמר לו: "מה קרה?"
4 "מה אכפת לך? ענה דניאל.
5 "לי לא אכפת, אבל אתה הרי צעקת, בכית, רבת עם מישהו..."
6 "כמובן, " ענה דניאל בכעס, "אני אברח מהבית, הכל בגלל
7 אחותי הקטנה, אפלו צבע אחד אינה רוצה לתת לי, ויש לה
8 המון. וגם בגלל סבתא. היא לא היתה מוכנה לתת לי אפלו
9 לביבה אחת, גרשה אותי מן המטבח, פשוט גרשה, ועם
10 מטלית..."
11 החליק הזקן על זקנו הארוך ואמר: "אני יכול לעזר לך, ישנה
12 מלת קסם אחת..."
13 הסתכל עליו דניאל בדריכות. "אני אמר לך את המלה הזאת,
14 אך זכר: יש להגיד אותה בקול שקט מאוד ולהביט ישר-ישר
15 לתוך עיני האיש שאליו אתה מדבר."
16 "ומהי המלה?" שאל דניאל. לחש הזקן על אזנו של דניאל את
17 מלת הקסם, והוסיף בקול חזק: "זכר היטב איך צריך להגיד
18 אותה."
19 באותו זמן ישבה אחותו ליד השלחן וצירה. הצבעים היו
20 מונחים לפנייה. פשראתה את דניאל, אספה את כלם לערמה
21 וכסתה אותם בכף ידה. נגש דניאל אל אחותו ומשך בשרוולה.

- 22 הסתפקלה עליו האחות, ודניאל הביט ישר-ישר לתוך עיניה
- 23 ובקול שקט אמר: "רנה, תני לי צבע אחד... בבקשה..."
- 24 הסירה רנה את ידיה מעל השלחן ואמרה: "בחר לך, איזה אתה
- 25 רוצה?"
- 26 'קוסם, קוסם', חשב דניאל בלבו, 'אולי תעבד המלה שוב?'
- 27 נכנס דניאל אל המטבח, הציץ לתוך עיניה של סבתא ולחש:
- 28 "תני לי לביבה אחת... בבקשה..."
- 29 "לביבות אתה רוצה, ילדי?" שאלה ונתנה לו את הלביבה
- 30 הטובה ביותר.
- 31 לקח דניאל את הלביבה, נשק לסבתא שתי נשיקות על לחייה
- 32 וחשב: 'הועילה, שוב הועילה מלת הקסם!'